

саря и зависяше отъ Римляны-ты, пріятели-ти му защищавахъ това мнѣніе че трѣбува да даватъ данъ на Кесаря.

П. Кое бѣше мнѣніе-то на Фарисей-ты за тойзи въпросъ?

О. Тѣ тълкувахъ Моисеовы-ты думы въ Втор. 17; 15 (“отъ братія-та си да си поставишь царь; не можешъ да поставишь надъ себе си чуждъ челоуѣкъ, който не ти е братъ”), така като че възбранявали даваніе-то на данъ кѣмъ кой да е чуждъ царь: и това тълкованіе станъ причина на многочисленны мятежы и бунтове.

П. Защо Фарисей-ти наедно съсь свои-ты си ученицы пратижъ още и Иродіаны?

О. За да ся приструватъ че сж праведни и беспристрастни, и че искатъ да имъ рѣши Іисусъ сумнѣніе-то имъ за тойзи въпросъ. Търсѣхъ отъ него рѣшителенъ отвѣтъ, Да, или Не: За то и притурихъ, “Да дадемъ ли, или да не дадемъ?” Мар. 12; 14. Ако бѣше реклъ, *Дайте*, можахъ да го обвиняватъ прѣдъ людие-ты че е непріятель на народъ-тъ; а ако рече, *Не давайте*, можахъ да го обвинятъ прѣдъ Римскый-тъ управитель че былъ непріятель на правителство-то, единъ Галилеецъ, който търсилъ да подигне бунтъ между Іудей-ты. Тѣй ся надѣяхъ да го погубятъ, като не знаяхъ че той разумѣва съвършенно тѣхны-ты мысли. Іоан. 2; 25.

П. Какъвъ отвѣтъ имъ даде Іисусъ?

О. А Іисусъ позна лукавство-то имъ, и рече, Защо мя искушавате, лицемери? Покажѣте ми монетж-тъ на данъ-тъ. И тѣ му донесоухъ единъ пѣнязь. И казува имъ, Чій е тойзи образъ и надпись-тъ? Казуватъ му, Кесаревъ. Тогази имъ казува, Като е тѣй, отдавайте Кесаревы-тъ Кесарю, а Божій-тъ Богу. Ст. 18—21.

П. Що бѣше пѣнязь-тъ?